

มาเลเซีย (Malaysia)

เมืองหลวง กรุงกัวลาลัมเปอร์

ที่ตั้ง ภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ใกล้เส้นศูนย์สูตรระหว่างเส้นละติจูดที่ 1.0-7.0 องศาเหนือ และเส้นลองจิจูดที่ 100.0-119.5 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 329,847 ตร.กม. (ประมาณ 2 ใน 3 ของไทย) ประกอบด้วยดินแดน 2 ส่วน คือ มาเลเซียตะวันตก (อยู่ปลายแผ่นดินใหญ่ของทวีปเอเชีย) และมาเลเซียตะวันออก (อยู่บนเกาะบอร์เนียว) มีทะเลจีนใต้คั่นกลาง พรมแดนทางบกโดยรอบประเทศ 2,742 กม. เป็นพรมแดนติดกับไทย 595 กม. อินโดนีเซีย 1,881 กม. และบรูไน 266 กม. มาเลเซียไม่มีพรมแดนธรรมชาติทางบกติดกับสิงคโปร์ เพราะถูกคั่นด้วยพรมแดนทางทะเล แต่มีการสร้างเส้นทางเชื่อมแผ่นดินของสองประเทศ ทั้งในรูปแบบถนนและทางรถไฟ

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดไทย
ทิศตะวันออก	ติดทะเลชูลู และฟิลิปปินส์
ทิศใต้	ติดสิงคโปร์
ทิศตะวันตก	ติดช่องแคบมะละกา และอินโดนีเซีย

ภูมิประเทศ มาเลเซียตะวันตกมีภูเขาทอดยาวทางตอนกลางเกือบตลอด ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการคมนาคม ขณะที่ที่ราบด้านตะวันตก ซึ่งกว้างกว่าด้านตะวันออก เป็นเขตเศรษฐกิจที่สำคัญ คือ เขตปลูกยางพาราและปาล์มน้ำมัน ด้านมาเลเซียตะวันออกส่วนใหญ่เป็นภูเขา ที่ราบสูงอยู่ทางตอนใน มีที่ราบย่อม ๆ อยู่ตามชายฝั่งทะเล

ภูมิอากาศ ตั้งอยู่ใกล้เส้นศูนย์สูตร มีอากาศร้อนชื้น อยู่ในอิทธิพลของลมมรสุม อุณหภูมิเฉลี่ย 27-28 องศาเซลเซียส มีปริมาณฝนค่อนข้างมากเกือบตลอดทั้งปี แต่ภูมิอากาศฝั่งตะวันตกและฝั่งตะวันออกต่างกัน ขึ้นอยู่กับทิศทางของลมมรสุม ส่วนชายฝั่งทะเลตะวันออก ช่วง พ.ย.-มี.ค. เป็นฤดูมรสุม อากาศแปรปรวน ทะเลมีคลื่นลมแรง ไม่เหมาะกับการท่องเที่ยวและการเล่นกีฬาทางน้ำ ชายฝั่งทะเลตะวันตก ฤดูฝนช่วงแรกเริ่มตั้งแต่ เม.ย.-พ.ค. และมีฝนตกชุกอีกช่วงหนึ่งตั้งแต่ ต.ค.-พ.ย. แต่โดยทั่วไปภูมิอากาศในมาเลเซียอยู่ในเกณฑ์ดี

ประชากร 34.2 ล้านคน (ปี 2568) เชื้อสายมาเลย์ 70.4% จีน 22.4% อินเดีย 6.5% และอื่น ๆ 0.7% อัตราส่วนประชากรจำแนกตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 21.6% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 70.4% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 8% อายุขัยเฉลี่ยของประชากร 77 ปี ชาย 74 ปี หญิง 79 ปี อัตราการเกิด 15.33 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการตาย 5.66 คนต่อประชากร 1,000 คน อัตราการเพิ่มของประชากร 0.5%

ศาสนา อิสลาม (ซุนนี) 63.5% พุทธ 18.7% คริสต์ 9.1% ฮินดู 6.1% ความเชื่อและลัทธิของชาวจีน (ลัทธิเต๋า ลัทธิขงจื้อ) 0.9% นับถือศาสนาอื่นหรือไม่ระบุ 1.8%

ภาษา ภาษามลายูหรือมาเลย์ (บาฮาซา) เป็นภาษาประจำชาติ ส่วนภาษาราชการใช้ทั้งภาษาอังกฤษและภาษามลายูหรือมาเลย์ (บาฮาซา)

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือ 95% กำหนดการศึกษาภาคบังคับ 6 ปี โดยมีนักเรียนและนักศึกษาลงทะเบียนเรียนในสถานศึกษาของรัฐบาล 80% สาขาวิชาในระดับอุดมศึกษาที่นักศึกษาประสงค์เข้าเรียนมากที่สุด คือ วิศวกรรม วิทยาการคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ การแพทย์ การบัญชี และการเงิน ส่วนสาขาวิชาที่มีแนวโน้มได้รับความสนใจเพิ่มขึ้น ได้แก่ หลักสูตร STEM (วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิศวกรรมศาสตร์ และคณิตศาสตร์) และการฝึกอบรมด้านเทคนิคและอาชีวศึกษา (TVET)

การก่อตั้งประเทศ ชาวมลายูในยุคแรก ๆ ตั้งถิ่นฐานรวมตัวกันเป็นหมู่บ้านเล็ก ๆ กระจายอยู่ทางตอนเหนือของคาบสมุทรมลายู ซึ่งดินแดนแถบนี้ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของอาณาจักรสำคัญในภูมิภาค รวมทั้งอาณาจักรสยาม ตั้งแต่สมัยสุโขทัย อยุธยา ธนบุรี และรัตนโกสินทร์ จนสหราชอาณาจักรขยายอิทธิพลเข้ามาในคาบสมุทรมลายู และยึดครองรัฐต่าง ๆ รวมถึง 4 รัฐมลายูของไทย คือ กลันตัน ตรังกานุ ไทรบุรี (เกดะห์) และปะลิส เมื่อปี 2452 บทบาทไทยจึงยุติลง การจัดตั้งประเทศมาเลเซียมีพัฒนาการจากการปกครองสมัยอาณานิคมของสหราชอาณาจักร จนกระทั่งก่อตั้ง “สหพันธรัฐมลายา” และได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2500 ประกอบด้วยรัฐมลายูเดิม 11 รัฐ ต่อมาเมื่อปี 2506 ได้รวมรัฐซาบะห์และซาราวักในเกาะบอร์เนียวเข้าไว้ด้วย และเปลี่ยนชื่อเป็น “มาเลเซีย” แต่เมื่อปี 2508 สิงคโปร์ได้แยกตัวจากมาเลเซีย

วันชาติ 31 ส.ค. เพื่อรำลึกถึงการได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อ 31 ส.ค.2500 และ “วันมาเลเซีย” ใน 16 ก.ย. เพื่อรำลึกถึงการก่อตั้งประเทศมาเลเซียเมื่อ 16 ก.ย.2506

การเมือง ปกครองแบบสหพันธรัฐ (Federation) มีสมเด็จพระราชาธิบดีเป็นประมุข โดยเจ้าผู้ครองรัฐ 9 รัฐ (เนกรีเซมปีลัน สลังงอร์ ปะลิส ตรังกานุ เกดะห์ กลันตัน ปะหัง ยะโฮร์ และเปเร) ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนอยู่ในตำแหน่งคราวละ 5 ปี ส่วนอีก 4 รัฐ (มะละกา ปีนัง ซาบาห์ และซาราวัก) ไม่มีเจ้าผู้ครองรัฐ นอกจากนี้ มาเลเซียมีเขตปกครองพิเศษภายใต้รัฐบาลกลาง (Federal territories/ดินแดนสหพันธ์) 3 เขต ได้แก่ กรุงกัวลาลัมเปอร์ ที่เป็นเมืองหลวง เมืองปูตราจายา ซึ่งเป็นเมืองราชการ และเกาะลาบวนในทะเลจีนใต้ ซึ่งอยู่ใกล้กับรัฐซาบาห์และรัฐซาราวัก สมเด็จพระราชาธิบดีทรงแต่งตั้งผู้ว่าการรัฐปฏิบัติหน้าที่ประมุขของแต่ละรัฐ สมเด็จพระราชาธิบดีองค์ปัจจุบัน (ลำดับที่ 17) คือ สุลต่าน อิบราฮิม อิสมาอิล อิบนิ อัลมาร์ฮูม สุลต่าน อิสกันดาร์ อัล-ฮัจ แห่งรัฐยะโฮร์ ขึ้นดำรงตำแหน่งสมเด็จพระราชาธิบดีเมื่อ 31 ม.ค.2567

ฝ่ายบริหารหรือรัฐบาล : นรม.เป็นผู้นำ มีอำนาจควบคุมฝ่ายบริหารทั้งหมด รวมถึงกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ และเป็นผู้เสนอแต่งตั้ง รมต. และ ออท.ประจำประเทศต่าง ๆ นรม.คนปัจจุบัน คือ ดาโต๊ะ ชรี อันวาร์ อิบราฮิม (ชนะการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 15 และได้รับการแต่งตั้งเมื่อ 24 พ.ย.2565)

ฝ่ายนิติบัญญัติหรือรัฐสภา : ใช้ระบบ 2 สภา คือ 1) วุฒิสภา (Dewan Negera) มีสมาชิกวุฒิสภาทั้งหมด 70 คน มาจากการเลือกตั้งโดยตรงของแต่ละรัฐ 26 คน (รัฐละ 2 คน) และการแต่งตั้งจากสมเด็จพระราชาธิบดี 44 คน อยู่ในตำแหน่งไม่เกิน 6 ปี เลือกตั้งใหม่ทั้งหมดทุก 3 ปี และ 2) สภาผู้แทนราษฎร (Dewan Rakyat) มีสมาชิกทั้งหมด 222 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรง และมีวาระดำรงตำแหน่ง 5 ปี

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วย ศาลระดับสหพันธ์ คือ ศาลฎีกา และศาลอุทธรณ์ ส่วนในระดับรัฐ ประกอบด้วย ศาลสูง ศาลชั้นต้น ศาลแขวง และศาลพื้นบ้าน นอกจากนี้ ยังมีศาลศาสนาอิสลาม (Sharia Court) เพื่อพิจารณาคดีที่เกี่ยวข้องกับบทบัญญัติของศาสนาอิสลามสำหรับชาวมาเลเซียมุสลิมโดยเฉพาะ

พรรคการเมืองสำคัญ ประกอบด้วย

1) **กลุ่มพันธมิตรแห่งความหวัง** (Pakatan Harapan-PH/กลุ่มพรรคแกนนำรัฐบาล) ประกอบด้วย พรรคเกอาดิลัน (Parti Keadilan Rakyat-PKR) พรรคดีเอพี (Democratic Action Party-DAP) พรรคอามานะห์ (Parti Amanah Negara-PAN) และพรรค United Progressive Kinabalu Organisation (UPKO)

2) **กลุ่มพันธมิตรแห่งชาติ** (Perikatan Nasional-PN/กลุ่มพรรคฝ่ายค้าน) ประกอบด้วย พรรคปาส (Parti Islam Se Malaysia-PAS) พรรคเบอร์ซาตู (Parti Pribumi Bersatu Malaysia-PPBM)

3) **กลุ่มแนวร่วมแห่งชาติ** (Barisan Nasional-BN/กลุ่มพรรคร่วมรัฐบาล) ประกอบด้วย พรรคอัมโน (United Malays National Organization-UMNO) พรรคเอ็มซีเอ (Malaysian Chinese Association-MCA) พรรคเอ็มไอซี (Malaysian Indian Congress-MIC) และพรรค Parti Bersatu Rakyat Sabah (PBRS) โดยมี พรรค Love Malaysia Party (PCM) และพรรค Malaysia National Alliance Party (IKATAN) เป็นพันธมิตร

4) **กลุ่ม Gabungan Parti Sarawak** (GPS/กลุ่มพรรคร่วมรัฐบาล) ประกอบด้วย พรรค United Bumiputera Heritage Party (PBB) พรรค Sarawak Peoples' Party (PRS) พรรค Progressive Democratic Party (PDP) และพรรค Sarawak United Peoples' Party (SUPP)

5) **กลุ่ม Gabungan Rakyat Sabah** (GRS/กลุ่มพรรคร่วมรัฐบาล) ประกอบด้วย พรรค United Sabah Party (PBS) และพรรค Homeland Solidarity Party (STAR)

6) พรรคฝ่ายค้านอิสระ เช่น พรรค Parti Warisan Sabah (PWS) พรรค Social Democratic Harmony Party (KDM) พรรค Parti Bangsa Malaysia (PBM) และพรรค Malaysian United Democratic Alliance (MUDA)

เศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจแบบเสรีโดยใช้กลไกตลาด ภาพรวมเศรษฐกิจขยายตัวต่อเนื่อง เปลี่ยนจากประเทศที่พึ่งพาการผลิตเหมืองแร่ และการส่งออกสินค้าเกษตร เช่น ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ดิบูก เป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ที่มีรายได้หลักมาจากภาคการผลิตและบริการ แหล่งอุตสาหกรรมส่วนใหญ่อยู่ทางภาคตะวันตก เน้นอุตสาหกรรมเทคโนโลยีขั้นสูง เช่น เซมิคอนดักเตอร์ เครื่องมือแพทย์ อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (E&E) ผลผลิตทางการเกษตรที่สำคัญ ได้แก่ ปาล์มน้ำมัน ยางพารา พุเรียน โกโก้ และข้าว อุตสาหกรรมหลัก ได้แก่ ปิโตรเลียมและก๊าซธรรมชาติ สินค้าอิเล็กทรอนิกส์ และเครื่องใช้ไฟฟ้า ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่ ดิบูก น้ำมัน และก๊าซธรรมชาติ ป่าไม้ ตลอดจนทรัพยากรทางทะเลต่าง ๆ

มาเลเซียดำเนินนโยบายเศรษฐกิจตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจฉบับที่ 13 (The 13th Malaysia Plan-13MP) ระยะ 5 ปี (ปี 2569-2573) งบประมาณ 611,000 ล้านริงกิต ภายใต้แนวคิดการออกแบบเส้นทางใหม่สำหรับการพัฒนา (Melakar Semula Pembangunan/Redesigning Development) เพื่อบรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศรายได้สูง และกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ 4.5-5.5% โดยใช้นวัตกรรมดิจิทัล พลังงานหมุนเวียน และอุตสาหกรรมมูลค่าสูงขับเคลื่อนเศรษฐกิจ จากสถานะปัจจุบันเป็นประเทศรายได้ปานกลางที่พึ่งพาการส่งออกและอุตสาหกรรมมูลค่าต่ำ โดยแผนพัฒนา 13MP ให้ความสำคัญกับ 3 ตัวขับเคลื่อนหลัก ได้แก่

- 1) การพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence-AI) ในภาคส่วนหลัก เช่น การผลิต การเกษตร สาธารณสุข การศึกษา การเงิน ความมั่นคง และการบริการภาครัฐ
- 2) การยกระดับอุตสาหกรรมเซมิคอนดักเตอร์ครบวงจร ตั้งแต่ขั้นตอนการออกแบบ ผลิต ทดสอบ และประกอบชิปขั้นสูง ตามยุทธศาสตร์ Made by Malaysia และเป้าหมายการเป็นประเทศส่งออกเซมิคอนดักเตอร์รายใหญ่อันดับ 3 ของโลก
- 3) การพัฒนาพลังงานหมุนเวียนเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านพลังงาน โดยมีโครงการสำคัญ เช่น โครงการริเริ่มโซลาร์เซลล์ลอยน้ำไฮบริด โครงการพลังงานไฮโดรเจน รวมทั้งอยู่ระหว่างศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้พลังงานนิวเคลียร์เป็นพลังงานทางเลือกในระยะยาว

มาเลเซียใช้ปีงบประมาณตามปีปฏิทิน (ม.ค.-ธ.ค.) โดยกำหนดงบประมาณประจำปี 2569 ไว้ที่ 470,000 ล้านริงกิตมาเลเซีย (ประมาณ 3.63 ล้านล้านบาท)

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : ริงกิต (Malaysian Ringgit-MYR)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1 ดอลลาร์สหรัฐ : 4.23 ริงกิต

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 1 ริงกิต : 7.72 บาท (ต.ค.2568)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2567)

ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) : 421,970 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 5.1%

รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 11,670 ดอลลาร์สหรัฐ

แรงงาน : 18.26 ล้านคน

อัตราการว่างงาน : 3.2%

อัตราเงินเฟ้อ : 1.8%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : 7,150 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

ดุลการค้าระหว่างประเทศ : เกินดุล 22,550 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

มูลค่าการส่งออก : 301,100 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้าส่งออก : อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม น้ำมันปาล์มและผลิตภัณฑ์จากน้ำมันปาล์ม เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรอุตสาหกรรมและชิ้นส่วน

มูลค่าการนำเข้า : 278,550 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

สินค้านำเข้า : อุปกรณ์ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ ผลิตภัณฑ์ปิโตรเลียม เครื่องจักรอุตสาหกรรมและชิ้นส่วน เคมีภัณฑ์ โลหะ

คู่ค้าสำคัญ : จีน อาเซียน (สิงคโปร์ ไทย อินโดนีเซีย) สหรัฐฯ ยุโรป (เนเธอร์แลนด์ เยอรมนี เบลเยียม) ไต้หวัน

การทหาร กองทัพแห่งชาติมาเลเซีย ประกอบด้วย ทบ. ทร. และ ทอ. มีกำลังพลประจำการ 113,000 นาย แบ่งเป็น ทบ. 80,000 นาย ทร. 18,000 นาย ทอ. 15,000 นาย และกำลังพลสำรอง 51,600 นาย สำหรับ ยุทธศาสตร์ป้องกันประเทศฉบับใหม่ (ปี 2569-2573) มุ่งรับมือสถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงทางภูมิรัฐศาสตร์ ความตึงเครียดในภูมิภาคอินโด-แปซิฟิก การแข่งขันทางเทคโนโลยีระหว่างมหาอำนาจ และการบ่มเพาะ แนวคิดสุดโต่ง มาเลเซียยังตั้งเป้าหมายเพิ่มงบประมาณด้านกลาโหม จาก 1.1% ของ GDP ให้เป็น 1.5% ภายในปี 2573 เพื่อรองรับภารกิจและภัยคุกคามที่ซับซ้อนยิ่งขึ้น โดยมีแผนดำเนินการในระยะต่อไป ที่สำคัญ ได้แก่ การขยายพื้นที่ป้องกันประเทศให้ครอบคลุมมิติไซเบอร์ การปรับปรุงเทคโนโลยีการรบให้ทันสมัย การเพิ่ม กำลังพล การยกระดับอุตสาหกรรมป้องกันประเทศ และการจัดหายุทโธปกรณ์ เช่น เรือสะเทินน้ำสะเทินบก อเนกประสงค์ (Multi-Role Support Ship-MRSS) ระบบป้องกันภัยทางอากาศพิสัยกลาง (Medium-Range Air Defense System-MERAD) ปืนใหญ่ต่อสู้อากาศยานขั้นสูง ซีปนาวุธพิสัยไกล และระบบป้องกันโดรนบุกรุก

สมาชิกองค์การระหว่างประเทศ ที่สำคัญ เช่น UN, WTO, ASEAN, APEC, ADB, OIC, NAM, EAS, กลุ่มประเทศ เครือจักรภพ, ASEM, G77, D8, FEALAC, IOR-ARC และประเทศหุ้นส่วนกลุ่ม BRICS

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มาเลเซียจัดทำนโยบายด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมแห่งชาติ (DSTIN) ระยะ 10 ปี (ปี 2564-2573) โดยมีเป้าหมายเพิ่มความสามารถในการพัฒนาเทคโนโลยีท้องถิ่น และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีเพื่อเปลี่ยนผ่านจากประเทศ “ผู้ใช้” ไปสู่ประเทศ “ผู้พัฒนาเทคโนโลยี” ย้ำแนวคิด Science, Technology, Innovation and Economy (STIE) รวมทั้งส่งเสริมการวิจัย พัฒนา และนำไปใช้เชิงพาณิชย์ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายการเป็นประเทศที่มีเทคโนโลยีขั้นสูง ลดการพึ่งพาเทคโนโลยีและแรงงานจากต่างประเทศ

การขนส่งและโทรคมนาคม มีท่าอากาศยานนานาชาติ 6 แห่ง ที่สำคัญคือ ท่าอากาศยานนานาชาติกัวลาลัมเปอร์ (Kuala Lumpur International Airport-KLIA) ท่าอากาศยานภายในประเทศ 16 แห่ง และพื้นที่อนุญาต การขึ้น-ลงของอากาศยาน 18 แห่ง เส้นทางรถไฟระยะทาง 2,049.8 กม. ถนนระยะทาง 290,099.38 กม. ด้านโทรคมนาคม มีโทรศัพท์พื้นฐานให้บริการประมาณ 8.4 ล้านเลขหมาย โทรศัพท์เคลื่อนที่ 50.10 ล้านเลขหมาย รหัสโทรศัพท์ระหว่างประเทศ +60 จำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ต 98% ของประชากรทั้งหมด รหัสอินเทอร์เน็ต .my

การเดินทาง การบินไทยมีเที่ยวบินตรงกรุงเทพฯ-กัวลาลัมเปอร์ ทุกวัน สายการบินมาเลเซียที่บินตรงมาไทย อาทิ มาเลเซียแอร์ไลน์ และแอร์เอเชีย ใช้ระยะเวลาบินประมาณ 2 ชม. เวลาที่มาเลเซียเร็วกว่าไทย 1 ชม. นักท่องเที่ยวไทยเดินทางเข้ามาเลเซียได้โดยไม่ต้องขอวีซ่า เป็นระยะเวลา 30 วัน เว็บไซต์การท่องเที่ยว เช่น www.tourism.gov.my

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) เสถียรภาพทางการเมืองภายใน ความขัดแย้งภายในพรรคการเมืองหลักทั้งฝ่ายรัฐบาลและฝ่ายค้าน มีสัญญาณขยายตัวจากความไม่ลงรอยด้านอุดมการณ์และผลประโยชน์ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อความเป็นเอกภาพของกลุ่มพันธมิตรทางการเมือง และเป็นสัญญาณเตรียมพร้อมสู่การเลือกตั้งครั้งถัดไปในปี ๒๕๗๑ โดยกลุ่มแนวร่วมแห่งชาติ (Barisan Nasional-BN) เผชิญวิกฤตศรัทธาและความเป็นเอกภาพ เพราะพรรค MIC ที่เป็นตัวแทนของกลุ่มคนเชื้อสายอินเดีย และพรรค MCA ที่เป็นตัวแทนของกลุ่มคนเชื้อสายจีน ต้องการถอนตัวออกจากกลุ่ม BN เพราะไม่พอใจที่พรรคถูกลดบทบาทและไม่ได้รับการจัดสรรตำแหน่งสำคัญในรัฐบาลปัจจุบัน ซึ่งอาจส่งผลให้กลุ่ม BN เหลือเพียงพรรคอัมโน (UMNO) กับพรรคประชาชนชาบาห์ (PBRS) ขณะที่กลุ่มพันธมิตรแห่งชาติ (Perikatan Nasional-PN) ซึ่งประกอบด้วย พรรคเบอร์ซาตู (Bersatu) และพรรคปาส (PAS) มีปัญหาขัดแย้งกัน จากความไม่พอใจการบริหารงานของตัน ศรี มุห์ยิดดิน ยัสซิน อดีต นรม.และประธานกลุ่มฯ ที่ขาดความโปร่งใส ด้านพรรคปาสพยายามขยายบทบาทสู่การเมืองระดับชาติและต้องการส่งตัวแทนชิงตำแหน่ง นรม.ในการเลือกตั้งครั้งหน้า ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มการเมืองดังกล่าวส่งสัญญาณการเปลี่ยนแปลงในการเมืองมาเลเซีย โดยแต่ละพรรคมีแนวโน้มเร่งวางยุทธศาสตร์ใหม่เพื่อเตรียมการหาเสียงเลือกตั้ง รวมทั้งอาจจับขั้วพันธมิตรใหม่หรือสมาชิกย้ายพรรค ซึ่งจะทำให้ภูมิทัศน์การเมืองมาเลเซียในระยะต่อไปไม่แน่นอนมากขึ้น

2) การผลักดันนโยบายเศรษฐกิจที่ยึดโยงกับหลักความต้องการ (Need-based) แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 13 (13MP) เป็นหนึ่งในแนวทางนโยบายปฏิรูปประเทศของ นรม.อันวาร์ อิบราฮิม ที่มีเป้าหมายช่วยเหลือประชาชนโดยไม่แบ่งแยกเชื้อชาติและศาสนา โดยเปลี่ยนแนวทางการบริหารประเทศจากแบบเดิมที่ยึดเชื้อชาติ (Race-based) ซึ่งเน้นปกป้องชาวมาเลย์ภูมิบุตรมานานกว่า 60 ปี เป็นการยึดโยงกับหลักความต้องการ (Need-based) ที่มุ่งช่วยเหลือด้านเศรษฐกิจแก่ประชากรทุกกลุ่ม ไม่เฉพาะชาวภูมิบุตรอย่างที่ผ่านมา โดยนโยบายเศรษฐกิจภายใต้แผน 13MP เช่น นโยบายปกป้องสิทธิและสถานะของชนพื้นเมืองโอรังอัสลี แผนปฏิรูปเศรษฐกิจภูมิบุตร ปี 2578 (PuTERA35) แผนแม่บทการพัฒนาเขตหมู่บ้านใหม่ (New Village Development Master Plan) สำหรับกลุ่มคนเชื้อสายจีน และการส่งเสริมโอกาสทางอาชีพผ่านการศึกษาและพัฒนาทักษะสำหรับกลุ่มคนเชื้อสายอินเดีย สำหรับกระแสดอว์บ์มีทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยมีการสนับสนุนจากกลุ่มคนรุ่นใหม่และภาคประชาสังคม เพราะเห็นว่าจะช่วยแก้ปัญหาที่กลุ่มชนชั้นนำใช้นโยบายที่ยึดตามเชื้อชาติเป็นเครื่องมือรักษาผลประโยชน์เฉพาะกลุ่ม ส่วนกระแสต่อต้านปรากฏเด่นชัดในพรรคการเมืองที่เป็นตัวแทนของชาวภูมิบุตร ขณะที่ชาวภูมิบุตรยังไม่ต่อต้านชัดเจน อาจเพราะส่วนใหญ่เป็นกลุ่มรายได้ต่ำที่เป็นกลุ่มเป้าหมายแรกที่จะได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาลตามหลักความต้องการ

3) การเสริมสร้างบทบาทมาเลเซียในเวทีระหว่างประเทศ ใน 2 มิติหลัก ได้แก่

3.1) มิติภูมิรัฐศาสตร์ มาเลเซียพยายามสร้างบทบาทนำในประชาคมระหว่างประเทศ เฉพาะอย่างยิ่งกลุ่มประเทศเศรษฐกิจเกิดใหม่และประเทศกำลังพัฒนาที่มีศักยภาพสูง (BRICS) และกลุ่มประเทศโลกใต้ (Global South) โดยยังคงยึดมั่นในนโยบายต่างประเทศที่มุ่งวางสถานะเป็นกลางในทุกความขัดแย้ง (ยกเว้นกรณีอิสราเอล-ปาเลสไตน์) และเป็นมิตรกับทุกประเทศ ขณะเดียวกัน มาเลเซียมีแนวโน้มรักษาบทบาทผู้ไกล่เกลี่ยในความขัดแย้งไทย-กัมพูชาต่อไป แม้สิ้นสุดวาระการเป็นประธานอาเซียน เพื่อใช้ความสำเร็จจากการดำเนินการเชิงรุกแก้ไขปัญหาดังกล่าว ผลักดันแนวคิดแทรกแซงอย่างสร้างสรรค์ (Constructive Intervention) หากเป็นประโยชน์ต่ออาเซียนในภาพรวม ซึ่งเป็นหลักการที่ นรม.อันวาร์ พยายามผลักดันในอดีต แต่ไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐสมาชิก

3.2) มิติเศรษฐกิจ มาเลเซียมุ่งเสริมสร้างสถานการณ์เป็นศูนย์กลางการค้า การลงทุน โลจิสติกส์ และนวัตกรรมในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ผ่านการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ การพัฒนาอุตสาหกรรม

เทคโนโลยีขั้นสูง อาทิ เซมิคอนดักเตอร์ เครื่องใช้ไฟฟ้าและอิเล็กทรอนิกส์ (E&E) และการผลักดันแนวคิดเศรษฐกิจดิจิทัล เพื่อยกระดับขีดความสามารถการแข่งขันทางเศรษฐกิจของมาเลเซียในระยะยาว ควบคู่กับการขยายตลาดการค้าเพื่อลดผลกระทบจากการแข่งขันระหว่างมหาอำนาจ เน้นขยายตลาดการค้าและส่งออกไปยังภูมิภาคและประเทศที่มีแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจสูง เช่น แอฟริกา ลาตินอเมริกา และแคนาดา

4) การพัฒนาพื้นที่ชายแดนด้านไทย

4.1) การยกระดับความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาอาชญากรรมข้ามแดน เฉพาะอย่างยิ่งการลักลอบข้ามแดนและการขนย้ายสิ่งผิดกฎหมาย โดยมาเลเซียอนุมัติโครงการก่อสร้างรั้วชายแดนพร้อมติดตั้งกล้องวงจรปิด (CCTV) งบประมาณ 1,500 ล้านริงกิต (ประมาณ 11,600 ล้านบาท) ตั้งแต่ อ.ตุมปัต จนถึง อ.ตาดะเนห์แมเราะห์ รัฐกลันตัน ด้านตรงข้าม อ.ตากใบ อ.สุไหงโก-ลก และ อ.แว้ง จ.นราธิวาส ระยะทางประมาณ 50 กม. นอกจากนี้ มาเลเซียมีแผนจะปรับปรุงรั้วชายแดนตั้งแต่เขตซูบิงจนถึงปาดังเบซาร์ รัฐปะลิส จากรั้วลวดหนามเป็นรั้วคอนกรีต เพื่อให้การป้องกันอาชญากรรมข้ามแดนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

4.2) การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ที่สำคัญ อาทิ ท่าเรือบะลิส รัฐปะลิส ตั้งอยู่กึ่งกลางระหว่างด่านปาดังเบซาร์ฝั่งมาเลเซียกับด่านบูกิตกายูฮัตม รัฐเกดะห์ ห่างจากด่านปาดังเบซาร์ฝั่งไทย 6.2 กม. รองรับการค้าชายแดน เขตอุตสาหกรรมซูบิงวัลเลย์ รัฐปะลิส รองรับการพัฒนาพื้นที่รัฐตอนเหนือและยกระดับรัฐปะลิสเป็นรัฐอุตสาหกรรมที่มีรายได้สูง เน้นอุตสาหกรรมสีเขียวและฮาลาล โครงการดังกล่าวจะเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมใหม่บริเวณชายแดนไทย-มาเลเซีย ตั้งอยู่ใกล้เส้นทางรางด่านปาดังเบซาร์ เขตเศรษฐกิจพิเศษ Delapan บริเวณด่านบูกิตกายูฮัตม รัฐเกดะห์ ใกล้กับด่านสะเดาใหม่ จ.สงขลา รองรับการค้าชายแดน และการเชื่อมต่อโครงการรถไฟสายตะวันออก (East Coast Rail Link-ECRL) เข้ากับระบบรางของไทยที่สถานีสุไหงโก-ลก จ.นราธิวาส เพื่อขยายเส้นทางรางเชื่อมต่อกับเส้นทางรถไฟสิงคโปร์-คุนหมิง (Singapore Kunming Rail Link-SKRL)

ความสัมพันธ์ไทย-มาเลเซีย

ไทยและมาเลเซียสถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อ 31 ส.ค.2500 และมี สอท. ณ กรุงกัวลาลัมเปอร์ สถานกงสุลใหญ่ในมาเลเซีย 2 แห่ง ได้แก่ สกญ. ณ ปีนัง และ สกญ. ณ โกตาบารู ส่วนราชการและหน่วยงานต่าง ๆ ของไทย ซึ่งตั้งสำนักงานในมาเลเซีย ได้แก่ สำนักงานผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารทั้งสามเหล่าทัพ สำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ แรงงาน และประสานงานตำรวจ บริษัทการบินไทย จำกัด (มหาชน) ธนาคารกรุงเทพ ขณะที่มาเลเซียมี สอท.มาเลเซียประจำประเทศไทย สถานกงสุลใหญ่มาเลเซีย ณ จังหวัดสงขลา และธนาคาร ซีไอเอ็มบีไทย จำกัด (มหาชน) ซึ่ง CIMB Bank Berhad ของมาเลเซียเป็นผู้ถือหุ้นรายใหญ่

กลไกส่งเสริมและแก้ไขปัญหาความสัมพันธ์ระหว่างไทยกับมาเลเซีย ในระดับทวิภาคี ได้แก่

- 1) คณะกรรมาธิการร่วมว่าด้วยความร่วมมือทวิภาคีระหว่างไทยกับมาเลเซีย (Joint Commission-JC)
- 2) คณะกรรมการว่าด้วยยุทธศาสตร์การพัฒนาร่วมสำหรับพื้นที่ชายแดน (Joint Development Strategy-JDS)
- 3) คณะกรรมการด้านความมั่นคง ได้แก่ คณะกรรมการชายแดนทั่วไป (General Border Committee-GBC) คณะกรรมการระดับสูง (High Level Committee-HLC) และคณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค (Regional Border Committee-RBC)
- 4) คณะกรรมการร่วมด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด สำหรับความสัมพันธ์ระหว่างประชาชน มีการจัดตั้งสมาคมไทย-มาเลเซีย และสมาคมมาเลเซีย-ไทย นอกจากนี้ ทั้งสองประเทศยังมีความร่วมมือกันในกรอบแผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจ 3 ฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle IMT-GT) และอาเซียน

ความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจ มาเลเซียเป็นคู่ค้าอันดับ 5 ของไทยในโลก และอันดับ 1 ในอาเซียน ส่วนไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 7 ของมาเลเซีย มูลค่าการค้าปี 2567 ประมาณ 916,334.80 ล้านบาท ไทยส่งออกมูลค่า 433,238.51 ล้านบาท และนำเข้ามูลค่า 483,096.29 ล้านบาท ไทยขาดดุลการค้า 49,857.78 ล้านบาท สินค้าส่งออกของไทย : รถยนต์และส่วนประกอบ น้ำมันสำเร็จรูป สินค้าอุตสาหกรรม แผงวงจรไฟฟ้า และเครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ สินค้านำเข้าจากมาเลเซีย : น้ำมันดิบ แผงวงจรไฟฟ้า เคมีภัณฑ์ เครื่องจักรไฟฟ้าและส่วนประกอบ เครื่องคอมพิวเตอร์และส่วนประกอบ

ข้อตกลงสำคัญ : ความตกลงว่าด้วยการส่งผู้ร้ายข้ามแดนระหว่างกรุงสยาม-อังกฤษ (4 มี.ค.2454) ความตกลงว่าด้วยการอำนวยความสะดวกของการเดินรถไฟ (ปี 2465) ความตกลงว่าด้วยการจราจรข้ามแดน (ปี 2483) ความตกลงว่าด้วยการคมนาคมและขนส่งทางบก (1 มี.ค.2497) ความตกลงว่าด้วยการเดินรถไฟร่วม (20 พ.ค.2497) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทางทูตและราชการ (24 ต.ค.2505) ความตกลงว่าด้วยการบริการเดินอากาศ (18 พ.ย.2509) ความตกลงว่าด้วยการศุลกากร (9 พ.ค.2511) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการตรวจลงตรา (12 มี.ค.2513) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางการประมง (16 มี.ค.2514) ความตกลงว่าด้วยการสำรวจและปักปันเขตแดน (8 ก.ย.2515) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งองค์กรร่วมมาเลเซีย-ไทย (21 ก.พ.2522) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือทางการเกษตร (26 ก.พ.2522) ความตกลงว่าด้วยการแบ่งเขตทางทะเล/ทะเลอาณาเขต (24 ต.ค.2522) ความตกลงว่าด้วยการแบ่งเขตไหล่ทวีป (24 ต.ค.2522) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการขนส่งสินค้าผ่านสายง่ายผ่านแดนมาเลเซียไปยังสิงคโปร์ (24 พ.ย.2522) ความตกลงว่าด้วยการขนส่งสินค้าไป-กลับระหว่างฝั่งตะวันออกกับฝั่งตะวันตกของมาเลเซียผ่านแดนไทย โดยการรถไฟแห่งประเทศไทย (19 เม.ย.2523) ความตกลงว่าด้วยการยกเว้นการเก็บภาษีซ้อน (29 มี.ค.2525) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการศึกษาความเป็นไปได้ในการพัฒนาลุ่มน้ำโก-ลก (พ.ค.2526) ความตกลงว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมไทย-มาเลเซีย (29 มี.ย.2530) ความตกลงว่าด้วยการเดินเรือข้ามฟากบริเวณปากแม่น้ำโก-ลก (26 ก.ค.2533) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านการศึกษา (25 พ.ค.2536) ความตกลงว่าด้วยการส่งเสริมและคุ้มครองการลงทุน (10 ก.พ.2538) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือด้านยางพารา (17 ก.ย.2542) ความตกลงว่าด้วยความร่วมมือชายแดน (18 พ.ค.2543) ความตกลงว่าด้วยการค้าทวิภาคี (6 ต.ค.2543) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยการจัดทำ Bilateral Payment Arrangement (Account Trade) (27 ก.ค.2544) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือ 3 ฝ่าย ด้านยางพารา อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (8 ส.ค.2545) บันทึกความเข้าใจเพื่ออำนวยความสะดวกด้านพิธีการในการเคลื่อนย้ายสินค้า (28 ก.ค.2546) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือระหว่างตลาดหลักทรัพย์ไทยกับมาเลเซีย (28 ก.ค.2546) ความตกลงโครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลกแห่งที่ 2 เชื่อมบ้านบูเกะตา อ.แว้ง จ.นราธิวาส กับบ้านบูเกะตูปูหงา รัฐกลันตัน (14 ต.ค.2547) บันทึกความเข้าใจว่าด้วยความร่วมมือทางการศึกษา (21 ส.ค.2550) บันทึกความเข้าใจระหว่างรัฐบาลไทยกับรัฐบาลมาเลเซียว่าด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการร่วมว่าด้วยความร่วมมือด้านความมั่นคงระหว่างไทย-มาเลเซีย (Thailand-Malaysia Joint Working Committee on Security Cooperation-JWC-SC) (19 มี.ค.2561)

สถานการณ์ในจังหวัดชายแดนใต้ (จขต.)

กระบวนการพูดคุยสันติสุขจังหวัดชายแดนภาคใต้หยุดชะงัก หลังจากรัฐบาลไทยประกาศยุบสภา เมื่อ 12 ธ.ค.2568 ส่งผลให้คณะพูดคุยสันติภาพจังหวัดชายแดนภาคใต้ (คพส.) ชุดที่ 6 ซึ่งมี พล.อ.สมศักดิ์ รุ่งสิตา อดีตเลขาธิการ สมช. เป็นหัวหน้าคณะ สิ้นสุดสถานะ โดยที่ผ่านมา คพส.ชุดที่ 6 พูดคุยกับแกนนำ BRN เมื่อ 8 ธ.ค.2568 ซึ่งถือเป็นการรื้อฟื้นกระบวนการพูดคุยสันติสุขขึ้นมาใหม่หลังจากหยุดชะงักไปนาน 15 เดือน สำหรับจุดยืนของไทยยังให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนกระบวนการสร้างสันติสุขในพื้นที่ด้วยสันติวิธี

โดยมาเลเซียยังคงเป็นผู้อำนวยการความสะดวกหลัก (Facilitator) ควบคู่กับการผลักดันร่างนโยบายการบริหารและพัฒนาจังหวัดชายแดนภาคใต้ ระยะ 3 ปี (ปี 2568-2570) เพื่อเพิ่มการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนในพื้นที่ ขณะที่ขบวนการ BRN ยังเป็นกลุ่มหลักที่ไทยเจรจาด้วย แต่กระบวนการรอบใหม่จะเปิดทางให้กลุ่มอื่นที่มีศักยภาพ และเจตนาร่วมสร้างสันติสุขเข้าร่วมโต๊ะพูดคุย สำหรับสถานการณ์ความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ยังคงรุนแรงและเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยสถิติการก่อเหตุห้วง ม.ค.-ต.ค.2568 เพิ่มขึ้น 12 เหตุการณ์เมื่อเทียบกับ ปี 2567 ส่วนใหญ่เกิดในพื้นที่ จ.นราธิวาส เป้าหมาย จนท.รัฐ ผู้สนับสนุนฝ่ายรัฐ และกลุ่มอ่อนแอ เพื่อสร้างความรู้สึกไม่ปลอดภัยและบั่นทอนความเชื่อมั่นต่อรัฐไทย

ดาโต๊ะ ซีรี อันวาร์ อิบราฮิม
(DATUK SERI ANWAR IBRAHIM)

ตำแหน่ง	- นายกรัฐมนตรีคนที่ 10 ของมาเลเซีย - ประธานกลุ่มพันธมิตรแห่งความหวัง (Pakatan Harapan-PH) - ประธานพรรคเกอาติลัน (PKR/พรรคแกนนำรัฐบาล)
เกิด	10 ส.ค.2490 (อายุ 79 ปี/ปี 2569) ที่เซอโระ โต๊ะ คุณ รัฐปีนัง
เชื้อชาติ	มาเลย์
ศาสนา	อิสลาม นิกายซุนนี
สถานภาพครอบครัว	สมรสกับดาโต๊ะ ซีรี ดร.วัน อาซีซะห์ วัน อิสมาอิล (อายุ 73 ปี/ปี 2568) มีบุตร 5 คน (บุตรชาย 1 คน และบุตรสาว 4 คน) นางนุรูล อีซาท์ อันวาร์ บุตรสาวคนโตเป็นอดีตผู้ช่วยประธานพรรค PKR และอดีตสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเขตเปอร์มาตังเปาห์ รัฐปีนัง
การศึกษา	- มัธยมศึกษาที่ Malay College Kuala Kangsar รัฐเประ - ปริญญาตรีสาขา Malay Studies จาก University of Malaya - ปริญญาโทสาขา Literature จาก National University of Malaysia
ประวัติการทำงานด้านการเมือง	
ปี 2511-2514	- ได้รับเลือกเป็นประธานองค์กรนักศึกษามุสลิม Persatuan Kebangsaan Pelajar Islam Malaysia (PKPIM) ประธานสมาคมภาษามลายูของมหาวิทยาลัยมลายา กรรมการองค์การยุวมุสลิมแห่งมาเลเซีย (Angkatan Balia Islam Malaysia (ABIM) และประธานสภาเยาวชนมาเลเซีย (Majlis Belia Malaysia)
ปี 2514	- ร่วมก่อตั้ง ABIM
ปี 2517-2525	- ประธาน ABIM

- ปี 2525 - เข้าร่วมเป็นสมาชิกพรรคอัมโน ตามคำเชิญของตุน มหาธีร์ โมฮัมหมัด อดีตนายกรัฐมนตรีและอดีตรองประธานพรรคอัมโน โดยได้รับแต่งตั้งเป็น รัฐมนตรีช่วยว่าการประจำสำนักนายกรัฐมนตรี
- ปี 2526 - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงวัฒนธรรม เยาวชน และกีฬา
- ปี 2527 - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตร
- ปี 2529 - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ
- ปี 2534 - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
- ปี 2536 - รองนายกรัฐมนตรี และรองประธานพรรคอัมโน
- ปี 2541 - ถูกปลดจากตำแหน่งรองนายกรัฐมนตรี และรัฐมนตรีว่าการกระทรวง การคลัง จึงผันตัวเป็นผู้นำขบวนการปฏิรูป (Reformasi movement)ต่อต้านรัฐบาลตุน มหาธีร์ และถูกจับกุมเมื่อ ก.ย.2541 ข้อหาทุจริตและ ประพฤติผิดทางเพศ
- ปี 2542 - ถูกศาลตัดสินจำคุก 6 ปีข้อหาทุจริต และ 9 ปีข้อหาประพฤติผิดทางเพศ
- ปี 2547 - ศาลสหพันธ์พิพากษาให้ดาโต๊ะ ชรี อันวาร์ พ้นจากข้อหาประพฤติผิด ทางเพศ และได้รับการปล่อยตัว
- ปี 2551 - ถูกดำเนินคดีข้อหาประพฤติผิดทางเพศเป็นครั้งที่ 2
- ปี 2551-2558 - ก่อตั้งพรรคแนวร่วมฝ่ายค้าน (Pakatan Rakyat-PR)
- ปี 2558 - ถูกพิพากษาจำคุกข้อหาประพฤติผิดทางเพศ 5 ปี
- เปลี่ยนชื่อแนวร่วม Pakatan Rakyat เป็น Pakatan Harapan (PH)
- พ.ค.2561 - ได้รับพระราชทานอภัยโทษอย่างสมบูรณ์ มีผลให้ได้รับการปล่อยตัวทันที และทำกิจกรรมทางการเมืองได้โดยไม่ติดเงื่อนไขงดเว้นทำกิจกรรมทาง การเมือง 5 ปี
- ต.ค.2561 - กลับสู่วงการการเมืองอีกครั้ง โดยชนะเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เขต Port Dickson รัฐเนกรีเซมบีลัน ในสมัยรัฐบาล PH ซึ่งตุน มหาธีร์ สัญญาว่าจะส่งมอบตำแหน่งนายกรัฐมนตรีให้
- ก.พ.2563-พ.ย.2565 - ผู้นำกลุ่มพรรคฝ่ายค้าน ภายหลังจากที่ตุน มหาธีร์ ลาออกจากตำแหน่ง
- 24 พ.ย.2565-ปัจจุบัน - นายกรัฐมนตรีคนที่ 10 ของมาเลเซีย

ข้อมูลที่น่าสนใจ

- เป็นนักเคลื่อนไหวทางการเมืองมาตั้งแต่สมัยเป็นนักศึกษา (ก่อนเข้าสู่ วงการการเมือง)
- ยึดมั่นในจุดยืนทางการเมืองอย่างมาก แม้ตระหนักว่าจุดยืนนั้นจะเป็น อุปสรรคต่ออนาคตทางการเมือง โดยเฉพาะการส่งเสริมความเท่าเทียม และความหลากหลายทางเชื้อชาติ ซึ่งเป็นประเด็นที่ชาวมาเลเซียมุขมนตรีต่อต้านอย่างมาก
- เคยได้รับการเสนอให้ดำรงตำแหน่งเลขาธิการสหประชาชาติต่อจาก นาย Kofi Annan เมื่อปี 2549 แต่ปฏิเสธ เพราะเห็นว่า อาจขาดอิสระ ในการแสดงความคิดเห็นต่อประเด็นระหว่างประเทศที่สำคัญ อาทิ ประเด็นอิสราเอล-ปาเลสไตน์

- ได้รับคำชื่นชมจากนานาชาติต่อการแสดงบทบาทผู้ไกล่เกลี่ยความขัดแย้งไทย-กัมพูชา ในห้วงที่มาเลเซียรับวาระประธานอาเซียนปี 2568 อันนำไปสู่การลงนามถ้อยแถลงผลการหารือระหว่าง นรม.ไทย กับ นรม.กัมพูชา โดยมีประธานาธิบดีโดนัลด์ ทรัมป์ ของสหรัฐฯ ร่วมเป็นสักขีพยาน
-

คณะรัฐมนตรีมาเลเซีย

นายกรัฐมนตรีและ รมว.กระทรวงการคลัง

รองนายกรัฐมนตรีและ รมว.กระทรวงพัฒนาชนบท

รองนายกรัฐมนตรีและ รมว.กระทรวงเปลี่ยนผ่านพลังงานและทรัพยากรน้ำ Dato Sri Haji Fadillah Yusof

รมต.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี

Datuk Seri Azalina Othman Said

(ฝ่ายกฎหมายและการปฏิรูปสถาบัน)

รมต.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (ฝ่ายกิจการศาสนา)

Dr. Zulkifli Hasan

รมต.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (ฝ่ายกิจการดินแดนสหพันธ์)

Hannah Yeoh Tseow Suan

รมต.ประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (ฝ่ายกิจการรัฐชาบห์และซาราวัก)

YB Datuk Mustapha Sakmud

รมว.กระทรวงการคลัง คนที่ 2

Amir Hamzah Azizan

รมว.กระทรวงการคมนาคม

Anthony Loke Siew Fook

รมว.กระทรวงเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร

Datuk Seri Haji Mohamad Sabu

รมว.กระทรวงการลงทุน การค้า และอุตสาหกรรม

Datuk Seri Johari Abdul Ghani

รมว.กระทรวงการเคหะและการปกครองส่วนท้องถิ่น

Nga Kor Ming

รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม การเพาะปลูก และสินค้าโภคภัณฑ์

Dato' Dr. Noraini Ahmad

รมว.กระทรวงสาธารณสุข

Datuk Seri Dr Dzulkefly Ahmad

รมว.กระทรวงกลาโหม

Dato' Seri Mohamed Khaled Nordin

รมว.กระทรวงความมั่นคงภายในประเทศ

Saifuddin Nasution Ismail

รมว.กระทรวงการต่างประเทศ

Dato' Seri Utama Mohamad Hasan

รมว.กระทรวงอุดมศึกษา

Dato' Seri Zambry Abdul Kadir

รมว.กระทรวงศึกษาธิการ

Fadhlin Sidek

รมว.กระทรวงเศรษฐกิจ

Akmal Nasrullah Mohd Nasir

รมว.กระทรวงวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม

Chang Lih Kang

รมว.กระทรวงสตรี ครอบครัว และการพัฒนาชุมชน

Dato' Sri Hajah Nancy Shukri

รมว.กระทรวงเยาวชนและกีฬา

Dr Taufiq Johari

รมว.กระทรวงการค้าภายในและค่าครองชีพ

Datuk Armizan Mohammad Ali

รมว.กระทรวงโยธาธิการ

Datuk Seri Alexander Nanta Linggi

รมว.กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

Datuk Seri Arthur Joseph Kurup

รมว.กระทรวงการพัฒนาผู้ประกอบการและสหกรณ์

Steven Sim Chee Keong

รมว.กระทรวงการท่องเที่ยว ศิลปะ และวัฒนธรรม

Datuk Seri Tiong King Sing

รมว.กระทรวงเอกภาพแห่งชาติ

Dato Sri Aaron Ago Dagang

รมว.กระทรวงการสื่อสาร

Datuk Ahmad Fahmi Mohamed Fadzil

รมว.กระทรวงดิจิทัล

Gobind Singh Deo

รมว.กระทรวงทรัพยากรมนุษย์

Datuk Seri Ramanan Ramakrishnan

(ธ.ค.2568)